

داروهای آنتی هیستامین

آنتی هیستامین های نسل ، اسپری های بینی آنتی هیستامین ، داروهای آنتی هیستامین

هیستامین یکی از مواد شیمیایی است که هنگام واکنش پادتن ها (آنتی بادی ها) با مواد آلرژی زا آزاد می شود و مسئول بسیاری از علایمی است که در التهاب بینی ناشی از آلرژی یا بیماری رینیت آلرژیک دیده می شود. داروهای آنتی هیستامین با خنثی کردن عمل هیستامین باعث می شوند که خارش و آبریزش بینی و عطسه کردن تسکین یابد. همچنین این داروها علائم مربوط به آلرژی در مناطقی غیر از بینی مثلاً کهیرها یا دانه های پوستی را بهبود می بخشند. داروهای آنتی هیستامین را در صورت امکان باید پیش از حمله آلرژی مصرف کرد. داروهای آنتی هیستامین به اشکال مختلف قرص، قطره چشمی، شربت و اسپری بینی وجود دارند. در بسیاری موارد این داروها در دو شکل سریع الاثر و با اثر تدریجی هم وجود دارند. داروهای آنتی هیستامین مشکلاتی هم به وجود می آورند. از آنجایی که این داروها ترشحات مخاطی را غلیظ می کنند ممکن است در مورد سینوزیت عفونی یا باکتریایی باعث بدتر شدن علائم شوند، بنابراین افراد مبتلا به سینوزیت باکتریایی یا عفونت باکتریایی بینی حتی در فصل آلرژی نباید آنتی هیستامین مصرف کنند. مسأله دیگر آن است که آنتی هیستامین ها در طول زمان اثربخشی شان را از دست می دهند و بیماران مجبورند نوع متفاوتی از آنها را به کار برند. داروهای آنتی هیستامین به دو گروه قدیمی تر یا نسل اول و جدیدتر یا نسل دوم تقسیم می شوند؛ تفاوت عمده این دو گروه در میزان عارضه جانبی خواب آلودگی است. آنتی هیستامین های نسل دوم بر خلاف نسل اول کمتر این عارضه شایع را به وجود می آورند.

آنتی هیستامین های نسل اول

از این گروه می توان به داروهای دیفن هیدرامین، کلماستین و کلرفنیرامین اشاره کرد. داروهای این گروه به خاطر آنکه غیراختصاصی عمل می کنند و اثر ضدکولینرژیک هم دارند (اثر استیل کولین یک پیغامبر عصبی را مهار می کنند) ممکن است عوارض جانبی متعددی ایجاد کنند. از جمله این عوارض جانبی می توان به اینها اشاره کرد:

خواب آلودگی و اشکال در تفکر: این عارضه از این لحاظ خطرناک است که ممکن است در بزرگسالان باعث حوادث کاری و تصادفات اتومبیل شود، اما تحقیقات موجود نشان می دهد که کودکانی که از این داروها استفاده می کنند کمتر دچار این عارضه می شوند.

خشکی دهان

سرگیجه

اضطراب

تپش قلب

گلودرد

در مردان مبتلا به بزرگی پروستات مصرف این داروها ممکن است اشکال در ادرار کردن را بدتر کند. برای تطبیق پیدا کردن با اثر خواب آلوده کننده این داروها رعایت نکات زیر کمک کننده است:

دارو را در خانه چند ساعت پیش از خواب مصرف کنید.

از سایر داروهایی که اثر خواب آور دارند پرهیز کنید.

در حین استفاده از این داروها از رانندگی و کار با ماشین های سنگین خودداری کنید.

اثر خواب آلوده کننده این داروها در طول زمان ممکن است کاهش یابد.

داروهای آنتی هیستامین نسل دوم

از داروهای آنتی هیستامین نسل دوم می توان به فکسو فنادین، لوراتادین، سیتیزین و آکرواستین اشاره کرد.

این داروها خاصیت ضدکولینرژیک نیستند و بنابراین در مقادیر تجویز شده، خواب آلودگی ایجاد نمی کنند. عوارض شایع این گروه داروها شامل سردرد، خشکی دهان و خشکی بینی می شود که اغلب موقتی هستند و در طول درمان برطرف می شوند. در موارد نادری تپش قلب و احساس سنگینی بر روی قفسه سینه در حین مصرف این داروها رخ می دهد که در این صورت باید فوراً به پزشک مراجعه کرد. زنان باردار و شیرده باید از این داروها اجتناب کنند، مگر اینکه پزشک مصرف آنها را تجویز کند.

● اسپری های بینی آنتی هیستامین

اخیراً داروی آنتی هیستامین موضعی به صورت اسپری بینی هم به بازار دارویی آمده است. این دارو که آزلاستین (نام تجاری Astelin) نام دارد می تواند جایگزین داروهای خوراکی آلرژی های فصلی شود و پرخونی و گرفتگی بینی و سایر علائم آلرژی را برطرف کند. عوارض جانبی این اسپری، مزه تلخ، قیمت بالا و اثر خواب آلودگی آور آن است.
